

mAG

930309

ARBEJDER BLADET

d. 2. marts 1971

AALBORG UNIVERSITETSCENTER
Universitetsbiblioteket

EKSTRA

LO-lederne anbefaler en sænkning af reallønnen...

I flere måneder har Dansk Arbejdsgiverforening sammen med LO-bureaukraterne opført et skuespil for arbejderklassen. Det eneste formål har været at få et overenskomstforalag igennem, der som helhed betyder en kraftig sænkning af arbejderklassens levevilkår.

Det fordækte skuespil blev i den afsluttende fase suppleret med kapitalens forligsmand. Først fremsatte han en "ultimativ" forligsskitse. Den fik følgende kommentarer af LO-lederne:

Thomas Nielsen: "Der mangler prikken over i-et" (TV-aktuelt).

Hans Rasmussen: "... den (forligsskitse) var ikke så ringe, som nogle har gjort den til" (Ekstra Bladet d. 20/2).

Anker Jørgensen: "Rokeringer alene gør det ikke" (Politiken d. 20/2).

Derefter sammenkaldte forligsmanden til det fordækte skuespils afsluttende scene, hvis resultat blev, at rokeringer alene gjorde det.

Mæglingsforslaget forstærker udbytningen

Ingen generelle lønforhøjelser. Ingen arbejdstidsforkortelse på daghold. Ingen ligeløn. En yderligere forringelse af dyrtidsreguleringen ved hjælp af tekniske fiduser, på trods af at den i forvejen, når kildeskatten er trukket, kun giver ca. 1/4 dækning for prisstigninger. Mindstelønsatserne bliver forhøjet og nærmet hinanden for mænds og kvinders vedkommende. Men hvis vi tager de sidste 2 års pris- og skattestigninger og de kommende kraftige prisstigninger (når prisstoppet ophæves), så kan vi med sikkerhed fastslå, at overenskomstforslaget også for de mindstelønnede betyder en real-lønssenkning siden sidste overenskomst.

Mæglingsforslaget påstås at koste kapitalisterne omkring 700 mill. kr. Men heri er indregnet beløb, som ikke umiddelbart giver mere i lønningsposen, såsom ATP og ferieforlængelse osv.

700 mi
LO's g
tyder
pr. ti

Aalborg Universitetsbibliotek

530011123685

En pristalsproktion har til LO's medlemmer hidtil udløst omkring 300 mill. kr. i lønstigninger pr. år. Når kildeskatten trækkes fra bliver der kun ca. det halve tilbage, dvs. omkring 150 mill. kr. For at give fuld kompensation for prisstigningen er det nødvendigt med fire gange så meget, dvs. 600 mill. kr. For hver udbetalt dyrtidsportion er der således et efterslæb på ca. 450 mill. kr.

Det betyder, at mæglingsforslagets 700 mill. kr. over to år ikke engang er tilstrækkelig til at dække lønefterslæbet ved to dyrtidsportioner.

Hvor store skal lønstigningerne være for at hindre en reallønssænkning?

Lad os se på skatte, pris og produktionsstigningen i 1971. Ifølge Handelsbankens årsrapport kan der forventes:

Produktivitetsstigning:	4 % pr. år
Prisstigning:	6 % pr. år

Hertil kommer:

Stigning i direkte skat (se trækprocenten):	3 % pr. år
---	------------

Stigning i moms (skøn ud fra stigningen de foregående år):	2 % pr. år
--	------------

I alt:	15 % pr. år
--------	-------------

Dyrtidsreguleringen kompenserer for 1/4 af prisstigningerne, dvs. ca. 1,5 %.

For at hindre et relativt fald i reallønnen skal den reelle lønstigning være omkring 13,5 %. Det må tilføjes, at disse tal fra Handelsbankens årsrapport er sat lavere end de reelt bliver for at modvirke lønkrav.

Der er i denne udregning ikke medtaget det forhold, at man af den sidst tjente krone betaler større skat end gennemsnittet.

Det betyder, at lønstigninger rammes særligt hårdt. Vi har beregnet, at for at sikre en reallønstigning på 13,5 %, når skatten er trukket fra, må der en faktisk lønstigning på næsten 20 % til pr. år.

For den toårige overenskomstperiode betyder det, at man blot for at hindre et relativt fald i reallønnen må kræve en lønstigning på mindst 40 %.

LO-ledelsens aktivitet er rettet mod arbejderne

Afviklingen af overenskomstforhandlingerne og det fremsatte mæglingsforslag viser endnu engang, at den socialdemokratiske LO-ledelsens aktivitet er rettet mod arbejderklassen. Det fremsatte mæglingsforslag kan kun betragtes som en forstærket offensiv mod arbejderklassens levevilkår.

Konsekvensen af dette bliver, at aktiviteten på arbejdspladserne til enhver tid må være rettet imod arbejdsgiverne og LO-ledelsen og de fællesforhandlinger, de fører.

Alle talemåder om at "fastholde LO-ledelsen til kravene" og "bakke LO-ledelsen op i dens forhandlinger med arbejdsgiverne" osv., er i praksis kun en halehængspolitik overfor LO-ledelsen. Visse oppositionelle elementer på arbejdspladserne og i fagbevægelsen, der benytter denne taktik, sår blot illusioner om LO-toppen.

LO-ledelsen må brændemærkes som borgerskabets agenter i arbejderklassen. Enhver, der samarbejder med dem eller sår illusioner om, på hvilken side de står i klassekampen, tjener i virkeligheden kapitalisternes interesser.

De økonomiske kampe er forsvarskampe

I Vesteuropa så vi i 1970 den største strejkebølge i mange år. Denne udvikling er fortsat ind i 1971. I England strejker 230.000 postfunktionærer på anden måned for lønforhøjelser på 15 %. 50.000 arbejdere på de engelske Ford fabrikker strejker på femte uge for at få lønkrav på 50 % ført igennem.

De lønforbedringer, arbejderne aftvinger kapitalisterne og deres statsmagt, er imidlertid ikke varige forbedringer. Gennem øget arbejdstempo og ved pris- og skat-testigninger inddrager kapitalisterne og deres stat de opnåede lønforhøjelser. Arbejderklassen må føre en uafbrudt kamp mod en sænkning af sine levevilkår.

Den eneste måde, hvorpå arbejderklassen kan forhindre en stadig underminering af sine levevilkår, er gennem en politisk kamp at omstyrte det bestående udbyttersamfund, gennemføre en socialistisk revolution og oprette arbejderklassens statsmagt - proletariats diktatur.

Først når arbejderklassen selv er herre over sine levevilkår, kan den forhindre, at de forbedringer, den har opnået gennem kamp, ikke som nu ryger tilbage i kapitalisternes lommer gennem afgifter, prisstigninger og forhøjede skatter.

Ingen af de nuværende partier på "venstrefløjen" kan være den ledende kraft, som skal gå i spidsen for arbejderklassen. Ledelsen i SF og DKP har reduceret partierne til socialdemokratiske halehængs-partier. Hvad dette betyder, så vi i 1967, da et S + SF flertal i folketinget gennemførte en række love, bl.a. loven om Arbejdsformidling. Denne lov må sidestilles med de mest arbejderfjendske love i dette land.

DKP ønsker at komme i samme position som SF og blive accepteret som samarbejdspartner af den socialdemokratiske ledelse. Til dette formål arrangeres faglige landskonferencer som den i februar 1970.

Herfra rettes ikke slag imod LO-ledelsen. I stedet udsendes opfordringer til den om at ændre politik. DKP-lederne tør ikke kalde den socialdemokratiske LO-ledelse ved sit rette navn, kapitalens håndlangere, af frygt for at afskære sig fra samarbejdsmuligheder. De udspreder illusioner om, at LO-toppen blot ved at "ændre politik" kan stille sig på arbejderklassens side.

I dag finder der en skærpelse af klassekampen sted også her i landet. Det er et resultat af den stadig skærpede udbytning og de forværrede levevilkår. Dette vil garantere, at der i de kommende år kan opbygges et revolutionært arbejderparti.

Et parti, som kan lede kampen korrekt, må støtte sig til de erfaringer, som arbejderklassen allerede har afkastet. Disse erfaringer er bedst sammenfattet af Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung. Et revolutionært parti må derfor bygge på teorien, som den er udformet i marxismen-leninismen-Mao Tsetung tankningen.

Gå til kamp mod den skærpede udbytning

Hele det borgerlige propagandaapparat sukker lettet efter forliget mellem LO-bureaukraterne og Dansk Arbejdsgiverforening.

Man føler sig overbevist om, at sammenkædningsregler og lav stemmedeltagelse vil sikre arbejdsfreden de næste 2 år.

At de forregner sig, er vi overbeviste om.

Selv om der ikke - på grund af af tilsidesættelsen af demokratiske afstemningsregler - bliver mobiliseret 260.000 nej-stemmer til en forkastelse af mæglingsforslaget, så forhindrer det ikke arbejderne indenfor de enkelte områder eller på enkelte fabrikker at gå i strejke.

Typograferne har allerede gennem kortvarige strejker opnået en forbedret sygelønsordning uden karensdage: Sygeløn fra første dag.

Men større sejre kan vindes. Kvindernes demonstration for ligeløn og keramikernes demonstration mod keramisk forbunds godkendelse af et elendigt mæglingsforslag er et fingerpeg om, at mæglingsforslaget kan få nogle "ulovlige" strejker på halsen.

Er der områder, hvor der eksisterer en stor majoritet af nej-stemmer til mæglingsforslaget, hvor man er parat til at gå ud i strejkekamp til forsvar af sine levevilkår, så kan de valgte tillidsrepræsentanter træde tilbage fra deres tillidspost og give plads for en illegal strejkekomite. Herved frigør de enkelte tillidsrepræsentanter sig fra at blive retsforfulgt.

Arbejderklassens eneste effektive våben til forsvar af deres levevilkår, er den "ulovlige" eller

vilde strejke. Antallet af sidste års vilde strejker viser, at der er en stigende forståelse herfor.

I Kiruna så vi en enig kampberedt arbejdsplads, der sidste vinter holdt ud i en langvarig strejkekamp. En sejr var inde for rækkevidde. Men det lykkedes LO-toppen at manøvrere nogle af dens folk ind i strejkekomiteen og få splittet denne. Arbejdet blev genoptaget, uden at de vigtigste krav var imødekommet. Denne erfaring kan vi også lære af.

Hvis der er den tilstrækkelige enhed blandt de strejkende - hvis forrædere bliver holdt uden for strejkekomiteen - og hvis man fra starten spredt oplysninger om strejken blandt andre arbejdere, således at der kan komme et solidaritetsarbejde i gang - hvis disse betingelser kan opfyldes, så er det muligt at føre en strejke til sejr uden at klassesdomstolen tør idømme bøder.

Erfaringer fra den økonomiske kamp

Pjecen, som også kendes under navnet Strasbourgtelserne, kan købes fra vor adresse for kr. 1,00.

Strasbourgtelserne blev udgivet i 1929 af "Røde faglige Internationale". De opsummerer de erfaringer, som RFI's afdelinger i forskellige kapitalistiske lande havde opnået under den faglige kamp - en kamp, der dengang som nu måtte føres direkte imod arbejdsgiverne såvel som imod fagforeningsbureaukratiets sabotage. ARBEJDERBLADET har genoptrykt Strasbourgtelserne, fordi de efter vor mening er et uundværligt værktøj for arbejderklassen også i dag.

KØB OG LÆS ARBEJDERBLADET

Pris: kr. 1,00
Næste nummer udkommer omkring
d. 15. marts.

ARBEJDERBLADET
Vesterbrogade 143, II
1620 København V
Tlf. 31 57 06 - 41 16 53